FINLANDS OCH DEN SKANDINAVISKA HALFÖNS HEMIPTERA HETEROPTERA

AF

O. M. REUTER.

Redan sedan några år tillbaka har författaren till nu började korta öfversigt af den Skandinaviska halföns och Finlands Hemiptera Heteroptera varit betänkt på en omfattande bearbetning af nämda djurgrupps representanter i den skandinaviska norden; första början till en sådan föreligger äfven i den år 1875 utkomna och i första häftet af Acta Societatis pro fauna et flora fennica publicerade afhandlingen »Hemiptera Gymnocerata Scandinaviae et Fenniae, I», behandlande familjen *Capsidae*. Då jag emellertid senare beslutit mig för en bearbetning af hela den palaearktiska zonens Hemiptera Gymnocerata, har ofvan nämda arbete afstannat med sin första del, emedan jag icke mera egt tid öfrig att fortsätta detta i samma form, som det begynts. Jag ernade derför ersätta detsamma med en förteckning öfver de skandinaviska arterna, hvari hufvudsaklig uppmärksamhet skulle egnas åt deras utbredningsförhållanden. Det önskemål har emellertid uttalats att en sådan förteckning måtte framträda under formen af en synopsis öfver arterna med korta diagnoser öfver desamma, emedan en sådan tillika skulle sporra intresset för denna i många hänseenden så intressanta, men i Sverige på sista tiden måhända just i följd af brist på lämplig handbok af samlare något förbisedda insektgrupp. Den korta öfversigt, som nu lemnas i det nedanstående, får och vill derför betraktas endast såsom en handledning vid bestämmandet af våra arter, hvilket redan framgår ur den oftast dichotomiska form, jag valt för de

tabellariska indelningarne af genera och species, hvarvid jag i systematiskt hänseende hållit mig ganska noga till de af STÅL i åtskilliga afhandlingar uppstälda indelningar, öfvertygad som jag i de flesta fall blifvit om deras naturenlighet. Såsom synonymer hafva nästan endast skandinaviska författares benämningar upptagits. Beskrifningarne äro affattade på svenska, emedan arbetets hufvuduppgift är att handleda skandinaviska entomologer vid bestämmandet af deras arter och då blotta namnen och utbrednings-uppgifterna i ett arbete såsom detta äro till fylles för att lemna öfriga europeiska hemipterologer en bild af den skandinaviskt-finska faunan.

För arbetets begagnande förutsättes kännedom om den brukliga terminologien[1], hvarför ingen allmän morfologisk inledning förutskickas; då termer fordra skild förklaring, lemnas denna på resp. ställen.

Öfversigt af familjerna:

1(21). Antenner fritt framskjutande. Arter lefvande på land eller löpande på vattenytan. Sect. I. **Gymnocerata** FIEB. (= *Geocorisae* et *Amphibicorisae* auct.).

2 (3). Hufvudets sidor skiflikt utbredda, i kanten skarpa, täckande antennernas bas. Antenner fem-ledade. Scutell stor, nående ut öfver abdomens midt — 1. **PENTATOMIDAE**.

3 (2). Hufvudets sidor trubbiga. Antenner typiskt fyra-ledade[2], deras bas icke dold under hufvudets kanter, synlig äfven ofvanifrån.

4(18). Meso- och meta-pleura utgöras hvardera af blott ett enda stycke. Elytra sakna alltid cuneus[3].

5(17). Tarsernas sista led med klor i spetsen[4].

6(9, 14). Tarser tre-ledade. Rostrum icke bågböjdt vid basen, under hvilan liggande emot hufvudets undre sida.

7 (8). Hemielytrernas membran med talrika längsnerver utgående från en med corii bakkant parallel tvärnerv. Oceller finnas alltid. — 2. **COREIDAE**.

8 (7). Hemielytrernas membran med 5 nerver, någon gång med flere (omkr. 8), men i sådant fall saknas oceller. — 3. **LYGAEIDAE**.

---

[1] Se inledningen till FIEBERS Europ. Hemipteren eller till FLORS Rhynchoten Livlands.

[2] Hos *Reduviiderna* finnas stundom mellan de långa lederna små suplementära mellanleder; likaså hos *Hebridae* en dylik, hvadan antennerna här äro fem-ledade.

[3] Så benämnes ett emellan corium och membranen inkiladt, emot det förra mer eller mindre ledadt, trekantigt stycke.

[4] Äfven de på vattnet lefvande slägtena *Hydrometra* och *Mesovelia* ega apical-klor, ehuru de i öfrigt stå närmast *Velia* och *Gerris*, tillsamman med hvilka de bilda familjen *Hydrometridae* (se nedan under 17).

9(6, 14). Tarser två-ledade. Hufvudet undertill med en djup fåra för upptagande af rostrum.

10(11). Framhöfter insänkta i prosterni disk. Kroppen mycket tillplattad. Hufvudet med en stark tagg utom antennernas bas. — 4. **ARADIDAE.**

11(10). Framhöfter insänkta i prosterni bakrand.

12(13). Elytra vanligen nätådriga utan särskild clavus, corium och membran. Pronotum utskjutande öfver och betäckande scutellen. Oceller saknas. (Underfamiljen *Piesmina,* som bildar öfvergång till *Lygaeidae* och eger oceller samt obetäckt scutell, har kinderna framtill hornlikt utskjutande på ömse sidor om epistomiet samt membranen, då denna är utvecklad, försedd med 4 längsnerver). — 5. **TINGITIDAE.**

13(12). Den hinnartade clavus öfvergår omärkligt i en nervlös membran. Alla fyra vingarne saknas understundom. Oceller finnas. Scutell obetäckt. Elytra icke nätådriga. — 6. **HEBRIDAE.**

14(6, 9). Tarser tre-ledade. Rostrum vid basen bågböjdt, starkt, äfven i hvilan aflägsnadt från hufvudets undre sida.

15(16). Rostrum långt. Oceller starkt närmade hvarandra, liggande mellan ögonen. Membranen med fyra längsceller. — 9. **SALDIDAE.**

16(15). Rostrum kort, bågböjdt. Oceller belägna bakom ögonen. Antennernas sista led borstlik. Membran med två eller tre basalceller, utsändande fria nerver, eller med flere fria nerver, mindre regelbundet förenade till två eller tre längsceller. — 8. **REDUVIIDAE.**

17 (5). Tarsernas sista led med klorna fästade i en fåra före spetsen (med undantag af slägtena *Hydrometra* och *Mesovelia,* hvilka ega apicalklor). Clavus, corium och membran icke tydligt åtskilda. Kroppen oftast undertill med en silkesartad för vatten ogenomtränglig pubescens. Lefva på vattenytan. — 7. **HYDROMETRIDAE.**

18 (4). Meso- och meta-pleura sammansatta af flere stycken. Hemielytra oftast försedda med cuneus. Kroppen vanligen mjuk.

19(20). Tydliga oceller. Hufvudet oftast horisontelt utdraget i en emot spetsen knappast smalare förlängning. Höfter korta, föga utskjutande. Membran typiskt med fyra ofta delvis ytterst otydliga nerver, som utgå från en smalt trekantig transversel basalcell; stundom med annorlunda bildad nervförgrening. — 10. **ACANTHIIDAE.**

20(19). Oceller icke skönjbara. Höfter aflånga. Membran typiskt med två (sällan blott en) i en gemensam båge vanligen afrundade basalceller och inga fria nerver. Antenner vanligen finare emot spetsen. — 11. **CAPSIDAE.**

21 (1). Antenner ytterst korta, dolda i en grop på hufvudets undre sida. Arter lefvande i vatten. Sect. II. **Cryptocerata** FIEB. (= *Hydrocorisae* auct.).

22(25). Framhöfter insänkta i prosterni disk eller i dess framkant.

23(24). Antenner med fyra enkla leder. Mellersta och bakersta tarserna tvåledade. Inga analtuber. — 12. **NAUCORIDAE.**

24(23). Antenner tre-ledade, andra leden utdragen åt sidan. Alla tarser enledade. Ett långt rörformigt analbihang. — 13. **NEPIDAE.**

25(22). Främhöfter insänkta i prosterni bakrand.
26(27). Rostrum fri, tre- eller fyr-ledad. Kropp hvälfd. Ryggsimmare. — 14. NOTONECTIDAE.
27(26). Rostrum dold, synbart oledad. Buksimmare. — 15. CORISIDAE.

Fam. I. PENTATOMIDAE.

Kropp stor, bred, med hårdt chitinskelett. Hufvud med hjessa och panna i samma plan, kinderna utvidgade och i kanten skarpa, skjutande öfver antennernas bas, som icke är skönjbar ofvanifrån. Antenner hos våra arter fem-ledade. Rostrum fyrledadt, liggande under hvilan emot bröstet. Tarser tre-, sällan två-ledade. Scutell stor, nående öfver abdomens midt. Lefva af växtsafter.

Öfversigt af underfamiljerna:

1 (2). Ben robusta, tibier med starka taggar och tornar. Corii sidokant skjutande ut öfver abdomens sidor antingen med hela eller åtminstone med halfva sin längd. Abdomens sidokanter fullkomligt hela, segmentens hörn icke det ringaste utskjutande. Kropp äggrund. — Cydnina.

2 (1). Ben ytterst sällan med taggiga tibier *(Odontoscelis)*, tibier vanligen antingen utan eller med helt fina och korta småtaggar. Corii sidokant blott med basen, aldrig ens med halfva längden skjutande öfver abdomens sidor.

3 (4). Flygvingarnes första och andra nerver i spetsen förenade genom en tvärnerv och bildande ett aflångt i midten bredare fält, den andra nerven sändande en kort aflöpare in i fältet. Scutell nående abdomens spets, utan sidotyglar,[1] oftast bredare än pronoti basalrand. — Scutellerina.

4 (3). Flygvingarnes första och andra nerver parallela eller nästan parallela, vanligen mycket närmade hvarandra och emot spetsen plötsligen divergerande samt förenade med en tvärnerv, andra nerven utan någon aflöpare uppåt. Scutell vexlande till storlek, aldrig bredare än pronoti bakkant och oftast försedd med tygiar. Rostrum hos våra arter sträckande sig utöfver framhöfterna.

5 (8). Tarser treledade. Tibier ofvan vanligen fårade.

6 (7). Rostrum fästadt ett stycke nedanför labrum, hvars fästepunkt ligger strax under clypei spets. — Pentatomina.

7 (6). Rostrum och labrum utgående från samma punkt, helt litet aflägsnad från clypei spets. — Asopina.

---

[1] Med sidotyglar *(frena)* förstås en skarp tydligt afsatt lägre kant vid scutellens sidor, afsedd för upptagande af clavi inkant.

8 (5). Tarser tvåledade. Scutell icke nående till abdomens midt, mestadels med tyglarne sträckande sig nästan ända till den smala spetsen. Tibier sällan fårade. — Acanthosomina.

Underf. I. Cydnina STÅL.

Slägtöfversigt:

1 (2). Vingfältet med en liten in i fältet löpande nerv. Kroppen starkt convex. Scutellen blott litet kortare än abdomen, convex, sidorna rundade, emot spetsen icke afsmalnande, spetsen bredt afrundad. — THYREOCORIS.

2 (1). Vingfältet utan inlöpande nerv. Kroppen föga eller lätt convex. Scutellen tämligen betydligt kortare än abdomen, trekantig med smal spets. Midtelbröstet med långsköl.

3 (4). Ögon sedda underifrån bredare än långa och med $^2/_3$ af bredden skjutande ut öfver hufvudets sidor. Hufvud nästan vertikalt. Clypeus fritt utskjutande i spetsen af hufvudet. — GNATHOCONUS.

4 (3). Ögon sedda underifrån högst med hälften af bredden skjutande ut ofvan hufvudets sidokant.

5 (6). Frambröstets sidor på den främre convexa delen tätt gryniga. Andra och tredje antennlederna ungefär lika långa. Clypeus i spetsen omsluten af de hopstötande sidoloberna. — SEHIRUS.

6 (5). Frambröstets sidor på den främre convexa delen intryckt punkterade, endast vid rostral-fåran något gryniga. Andra antennleden betydligt kortare än tredje. — TRITOMEGAS.[1]

THYREOCORIS SCHR., HAHN.

1. **Th. scarabaeoides** LINN.: svart, grönbronserad, ofvan tätt punkterad och glänsande, punkterna gröfre på hufvudet, pronotum och scutellens bas; antenner och tarser beckröda; membran hvit. $4—4^1/_3$ mm. l.

FALL., H. Sv., 16, 6 *(Tetyra)*. SAHLB., Mon. 17, 1 *(Coreomelas)*.

---

[1] I den förteckning, kyrkoherden WALLENGREN, efter det ofvanstående blifvit satt, godhetsfullt lemnat öfver af honom insamlade arter, upptages äfven »*Aethus nigrita F.*» från Trolle Ljungby i Skåne. Då jag emellertid icke sett något svenskt exemplar af denna art, meddelas här en kort diagnos enligt utländska exemplar:

Cydnus FABR., auct. (= *Aethus* DALL.). Hör till afdelningen 2 (1), men skiljes från alla genera derigenom att hufvudet nära randen är beväpnadt med korta taggar och dessutom långa borst.

1. **C. nigrita** FABR.: brun eller svartbrun, glänsande, sidor cilierade med rödbruna hår, pronotum svagt och sparsamt punkterad, främre diskhälften slät, den ofta svarta scutellen betydligt starkare punkterad än hemielytra; fötter rödbruna, såsom stundom hela kroppen. $4^3/_4$ mm. l.

Vid Trolle Ljungby i Skåne, enligt WALLENGREN.

Bland gräs; Sverige: Skåne, Öland, Gotland, Småland, Östergötland, Stockholm, Upland, Vestmanland; Norge vid Kristiania; Finland sällsynt: Satakunta och södra Österbotten.

GNATHOCONUS FIEB.

1. **Gn. picipes** FALL.: svart, ofvan punkterad, antenner mot basen och tarser rostbruna; corii utkant emot basen orangehvit, emot spetsen brun; membranen mer eller mindre brun eller genomskinlig; tyglar icke längre än clypeus. $3^1/_3$—$4^1/_3$ mm. l.

FALL., H. Sv. 20, 5.

Sällsynt i södra Sverige; funnen i Skåne samt på Öland och Gotland. Lefver på sandiga lokaler, vid rötterna af åtskilliga växter, på *Galium* enligt FIEBER.

SEHIRUS AM. et SERV.

1. **S. morio** LINN.: svart, ofvan föga glänsande, antennernas andra led samt större delen af rostrum och tarserna roströda; pronotum framtill glatt, på sidorna starkt och bakåt på disken mindre tätt punkterad; membran smutsigt gulhvit. $7^2/_3$—$9^1/_3$ mm. l.

FALL., H. Sv. 18, 1 *(Cydnus)*.

Sällsynt på sandiga ställen i södra Sverige; funnen i Skåne och på Gotland.

2. **S. luctuosus** MULS. et REY: mycket lik föregående (af hvilken den möjligen endast är en varietet), men mindre, starkare och lindrigt bronsartadt glänsande, membranen brun och kroppen öfverhufvud mindre robust, plattare, något mindre långsträckt, mer afrundad. $5^3/_4$—7 mm. l.

Cydnus morio var. B. FALL., H. Sv. p. 18. *Sehirus morio* SAHLB., Mon. 20, 1.

Tämligen sällsynt på torra ställen. Sverige: Småland, Öland, Stockholm, vid Upsala i mängd under ett kadaver (HAGLUND), Vestmanland; Finland: Åland, Åbo, Yläne, Nyland, Osterbotten.

TRITOMEGAS AM. et SERV.

Artöfversigt:

1 (4). Pronotum och corium med utkanten smalt hvit.
2 (3). Djupblå. — **Tr. dubius.**

3 (2). Svart. Corium oftast med hvit midtelpunkt. — **Tr. biguttatus.**
4 (1). Pronotum med stor hvit fläck i framhörnet och corium med tandade hvita fläckar. — **Tr. bicolor.**

1. **Tr. dubius** Scop.: djupblå eller ofvan violett, antenner och ben svarta; pronoti och corii utkant samt membranen hvita, bukens andra till sjette segment i segmentens framhörn med en hvit fläck. $6^4/_5$—$7^1/_2$ mm. l.

Cydnus albo-marginatus Fall., H. Sv. 19, 4. *Sehirus albo-marginellus* Sahlb., Mon. 21, 2.

Fordom funnen enligt Fallén i Sverige af Zetterstedt (ett exemplar utan närmare uppgifven fyndort); i Finland vid Åbo af F. Sahlberg (blott ett exemplar).

2. **Tr. biguttatus** Linn.: svart, ofvan djupt punkterad, pronoti och corii utkant hvit, corium med en stundom likväl felande hvit punkt i midten; rostrum och tarser roströda. $5^1/_4$—$6^3/_4$ mm. l.

Fall., H. Sv. 19, 3 *(Cydnus)*; Sahlb., Mon. 22, 2 *(Tritomegas)*.

Här och der bland gräs; Sverige: Skåne—Öland och Gotland—Westergötland—Lappland; Norge vid Christiania; Finland: Åland—Södra Österbotten—Ryska Karelen.

3. **Tr. bicolor** Linn.: svart eller blåsvart, punkterad; pronotum med en aflång fläck längs främre hälften af sidorna; corium med en c-formig skullerfläck och ett tandadt spetsband, abdominalsegmentens framhörn och en ring på tibierna hvita. $5^3/_4$—8 mm. l.

Fall., H. Sv. 19, 2. *(Cydnus)*. Sahlb., Mon. 21, 1.

Här och der i södra och mellersta Sverige: Skåne—Öland—Stockholm; Finland: Åland, södra Österbotten; går enligt Zetterstedt ända upp i Lappland (?).

Underfam. Scutellerina Stål.

Slägtöfversigt:

1 (2). Hufvud transverselt, nästan halfkretsformigt, Pronotum framtill bredare än hufvudet, med de främre sidokanterna framtill tydligt afrundade, baktill vid skullerhörnen med en smal inskärning. Inga öppningar för stinkkörtlar kunna skönjas på bröstet. Kroppen hel och hållen kortborstig. Tibier med taggar. — ODONTOSCELIS.

2 (1). Hufvud lika långt som bredt eller längre än bredt. Pronoti främre sidokanter framtill icke alls eller mycket lindrigt afrundade.

3 (4). Inga mynningar för stinkkörtlarne skönjbara på bröstet. Hufvud framom de klotrunda och kortskaftade ögonen nästan qvadratiskt. Pronotum framtill bredare än hufvudet, med främre sidokanterna framtill tydligt urbugtade; en trubbig inskränkning vid skullerhörnen. Scutell först mot spetsen småningom afsmalnande. — PHIMODERA.

4 (3). Stinkkörtlarnes mynningar tydliga, utdragna i en tämligen lång, plötsligt afkortad fåra. Scutell mycket smalare än abdomen (hvars sidor äro utvidgade), emot spetsen icke eller ytterst lindrigt afsmalnande. — EURYGASTER.

ODONTOSCELIS LAP.

1. **O. fuliginosus** LINN.: Kolsvart, enfärgad (var. *carbonaria* ZETT.), eller brun, lergult skäckig, oftast med en smal vanligen mer eller mindre afbruten gul långslinie öfver pronotum och scutell; scutellsidor ofta med ett svart någon gång utåt gulbegränsadt streck; ofvan kort brunborstig, knappast med spår till grå pubescens under borsten, pronoti främre sidokanter *nästan raka.* 5—$6^2/_3$ mm. l.

Tetyra fuliginosa FALL., H. Sv. 15, 5. *Tetyra carbonaria* FALL., H. Sv. 13, 3.

På torra backar mellan örtrötter; sällsynt i södra Sverige: funnen i Skåne, på Öland och Gotland samt ända upp i Östergötland af BOHEMAN och ZETTERSTEDT.

2. **O. dorsalis** FABR.: Mycket mindre än föregående; kroppen ofvan brunborstig, öfverallt, men isynnerhet på hufvud och pronotum försedd med en tät något filtartad silfvergrå pubescens; under svartaktig, ofvan brun, pronotum baktill och scutellen emot spetsen stundom lergula, denna senare tecknad med tre gula längsstreck, sidostrecken inåt begränsade af en urbugtad kolsvart linie; pronoti framhörn mindre framdragna än hos föreg., främre sidoränderna före skullerutskärningen *lätt men tydligt urbugtade,* fliken ofvanom utskärningen något mera utdragen. 4—$4^1/_3$ mm. l.

Tetyra dorsalis FABR., S. Rh. 139, 54.

Sällsynt i södra Sverige: funnen i Skåne och på Öland af BOHEMAN.

PHIMODERA GERM.

Artöfversigt:

1 (2). Pronotum med sidokanterna framtill starkt urbugtade och framhörnen rätvinkliga. Hufvudets sidolober i spetsen rätt afstötta, båda spetshörnen rätvinkliga. Bakersta lårringarne med en trubbig knöl. — **Ph. humeralis** DALM.

2 (1). Pronotum med sidokanterna framtill otydligt eller trubbigt urbugtade och framhörnen trubbiga. Hufvudets sidolober något kortare än clypeus, i spetsen något snedt afstötta, med yttre spetshörnet trubbigt, inre nästan spetsvinkligt. Bakersta lårringarne utan knöl.

3 (4). Scutell med en tydlig längsköl. — **Ph. lapponica** ZETT.

4 (3). Scutell på tvären skrynklig, men utan upphöjda långslinier. — **Ph. fennica** J. SAHLB.

1. **Ph. humeralis** DALM.: hufvudets sidokanter baktill vid ögonen plötsligen starkt urbugtade, derefter räta och parallela; undertill smutsigt lergul; ofvan svart med en stor fläck å ömse sidor om scutellen lergul, eller kritgrå; hufvud, pronotum framtill och scutellbasen lergula, scutellen med bågiga och vinkliga teckningar af brunt och gult; dess rygg med en tämligen svag längsköl och en dylik afkortad på ömse sidor vid basen. $6—6^1/_3$ mm. l.

FALL., H. Sv. 14, 4. *Phimodera galgulina* BOH., Vet. Ak. Handl. 1851, p. 102 (nec H. SCH.).

Ytterst sällsynt; endast funnen i Halland af OSBECK och på Skånes sandfält af BOHEMAN.

2. **Ph. lapponica** ZETT.: hufvudets sidokanter ifrån ögonen emot midten småningom lindrigt afsmalnande, framtill litet utvidgade; pronoti främre sidokanter framtill knapt urbugtade, nästan räta, baktill tämligen trubbigt afrundade, sidohörnen tämligen trubbigt urbugtade; scutellen vid basen utan sidokölar, men med en mycket tydlig, punkterad köl längs midten, hvilken köl framtill är något utplånad, baktill nästan utvidgad, före spetsen plötsligt afbruten; undertill jämte fötter nästan enfärgadt svart, ofvan rostfärgad med bruna fläckar och punkter. $7^1/_2$ mm. l.

ZETT., Ins. Lapp. 257, 1.

Högst sällsynt; endast funnen i Torneå Lappmark af ZETTERSTEDT.

3. **Ph. fennica** J. SAHLB.: större och mera convex, än föreg.; hufvudets sidokanter såsom hos föreg.; pronoti främre

sidokanter otydligt urbugtade, framhörnen mycket trubbiga, sidohörnen trubbiga, baktill lindrigt utskurna; scutell framtill tydligt, bakåt otydligare, oregelbundet, bredt, nästan vågformigt tvärstrimmad; brun, hufvud, pronotum framtill, abdomen och fötter svartaktiga. 8—8 1/4 mm. l.

J. SAHLB., Medd. F. Fl. Fenn. I, p. 194. *Phimodera lapponica* F. SAHLB., Mon. 16, 1 (nec ZETT.).

Ytterst sällsynt; funnen i Finland vid Uleåborg af NYLANDER och i Savolax af WARÉN.

EURYGASTER LAP.

1. **E. maurus** LINN.: ytterst vexlande till färgen, lergul, rödbrun eller till och med kolsvart, enfärgad eller med teckningar, som vanligen utgöras af en ljusare ofta gulaktig sidofläck på hvardera sidan och en bred spetsstrimma mot spetsen af scutellen; nästan alltid en ljusare fin längslinie längs kroppens midt; scutellens bas på hvardera sidan med en platt upphöjd gul prick; pronoti främre sidokanter nästan räta, ej rundade; hufvudets sidolober i spetsen convergerande. 9 1/3—11 mm. l.

FALL., H. Sv. 12,2. *(Tetyra)*. SAHLB., Mon., 15, 1.

På kärr; lefver på blomhufvudena af *Eriophorum*, etc. Sverige: Skåne—Öland och Gotland—Westergötland—Södermanland; Finland: Åland—Tavastland—Ryska Karelen.

Underfam. Pentatomina STÅL.

Slägtöfversigt:

1 (4). Scutell nående till spetsen af abdomen, utan tyglar eller med ytterst korta sådana.

2 (3). Scutell afsmalnande emot spetsen. Rostri andra led lika lång som de två sista tillsammans. — GRAPHOSOMA.

3 (2). Scutell med sidorna emot basen parallela. Hufvud hvälfdt med svullen clypeus. Rostri andra led mycket kortare än de två sista tillsammans. Pronotum med de främre sidokanterna baktill i närheten af sidohörnen utdragna i en tandlik flik; framhörnen med ett bihanglikt utsprång. — PODOPS.

4 (1). Scutell kortare än abdomen, med tydliga sidotyglar.

5 (6). Hufvud nästan lika bredt som scutellens bas, skiflikt utvidgadt, emellan ögonen bredare än vid halsen. Ögon små. Oceller aflägsnade från ögonen. Scutell ifrån basen småningom afsmalnande, dess sidor

icke eller omärkligt urbugtade. Kroppens sidor öfverallt utplattade. Baktarsernas första led kortare än de två sista tillsammans. — SCIOCORIS.

6 (5). Hufvud oftast smalare än scutellens bas, emellan ögonen nästan lika bredt som vid halsen. Oceller oftast närmade till ögonen. Kroppens sidor icke eller blott delvis utplattade.

7(10). Hufvud triangulärt, något smalare än scutellens bas, öfverallt hvälfdt, på sidorna sluttande, kantadt, i spetsen tillspetsadt; sidoloberna längre än clypeus, framtill convergerande och oftast hopstötande. Ögon små. Oceller små eller otydliga. Pronotum framtill tvärhuggen, sidorna framtill med upphöjd köllik kant. Prosternum i framkanten skifformigt utvidgadt. Hemielytra betäcka nästan fullständigt abdomen, hvars kanter äro hela.

8 (9). Hufvud längre än bredt, mot spetsen näbblikt utdraget. Antennernas andra led icke nående till hufvudets spets. Corium med en slät upphöjd strimma nära costalkanten. — AELIA.

9 (8). Hufvud nästan liksidigt. Antennernas andra led räckande till eller utöfver hufvudets spets. Corium utan slät strimma. — NEOTTIGLOSSA.

10 (7). Hufvud mestadels mycket smalare än scutellens bas, icke alls eller lindrigt och ända ut till sidokanterna hvälfdt; dess sidolober sällan längre än clypeus. Ögon medelmåttiga eller tämligen stora. Oceller mestadels mycket tydliga. Pronotum framtill trubbigt urbugtadt.

11(22). Stinkkörtlarnes mynningar tydliga, fortsatta i en fåra; fältet kring dessa opakt, ofta rugost.

12(21). Andra buksegmentet emot midten trubbigt hvälfdt, oväpnadt.

13(16). Antennernas andra led icke eller föga längre än den tredje.

14(15). Pronoti främre sidokanter opunkterade, glatta och något förtjockade. — PERIBALUS.

15(14). Pronoti främre sidokanter hvarken förtjockade ej heller glatta. — PALOMENA.

16(13). Antennernas andra led typiskt åtminstone hälften längre än den tredje.

17(18). Scutellens sidotyglar icke nående utöfver dess midt. Pronoti främre sidokanter helt och hållet eller åtminstone framtill tillbakaböjda, något hvassa. — CARPOCORIS.

18(17). Scutellens tyglar nående utöfver dess midt. Hufvudets sidokanter icke eller blott lindrigt urbugtade.

19(20). Kropp helt och hållet hårig. Pronoti främre sidokanter tydligt och smalt återböjda. Connexivum till största delen skjutande utöfver hemielytrernas utkant. — DOLYCORIS.

20(19). Endast buken småhårig. Pronoti disk på hvarje sida före midten intryckt, dess främre sidokanter icke alls eller blott framtill otydligt återböjda. Baktibier något böjda. Connexivum knapt eller helt smalt skjutande ut öfver hemielytrernas sidorand. — PENTATOMA.

21(12). Andra buksegmentet i midten försedt med en framåt rigtad knöl. Rostrum tämligen långt, med andra leden räckande utöfver framhöf-

terna. Pronoti framhörn hvassa, sidohörnen utdragna i en framtill starkt bågig och med en fin tand slutande spets. — TROPICORIS.

22(11). Stinkkörtlarnes mynningar belägna emellan eller nära bakre höftpannorna, framtill och baktill mycket trubbigt kantade, stundom otydliga, intet eller blott ett otydligt opakt fält bredvid dessa. Hufvudets sidokanter tillbakaböjda. Ögon sessila. — EURYDEMA.

GRAPHOSOMA LAP.

1. **G. lineatum** LINN.: röd, hufvudet med två, pronotum med sex, scutellen med fyra svarta breda strimmor; hemielytra röda med utranden svart; connexivum omvexlande röd och svart; bröst och buk med rader af svarta fläckar; antenner och ben svarta, benen delvis röda. 10—10 $^1/_3$ mm. l.

Tetyra nigrolineata FALL., H. Sv. 12, 1.

Sällsynt i södra Sverige: Skåne, Öland, Småland. Lefver på *Umbellater*.

PODOPS LAP.

1. **P. inunctus** FABR.: undertill svart (♂) eller med en rödbrun sidostrimma (♀); ofvan grågul eller brunaktig, starkt punkterad; hufvud med antenner och två fläckar framtill på pronotum svartbruna; scutell med två mörka strimmor och tre glatta gula punkter vid basen; abdomens ränder och benen gula, lårens spets med två ringar samt tibierna undertill vid basen och spetsen bruna; pronoti framhörn med nästan bilformigt utsprång. 5 $^1/_2$—6 $^1/_3$ mm. l.

Tetyra tangira FALL., H. Sv. 16, 7.

Sällsynt i södra Sverige på sandiga gräsbevuxna ställen: Öland (FRIES), Gotland (BOHEMAN).

SCIOCORIS FALL.

Artöfversigt:

1 (2). Ögon trädande blott litet utöfver hufvudets sidoränder. Antennernas tredje led knapt mera än $^2/_3$ så lång som den andra. — **Sc. cursitans.**

2 (1). Ögon starkt framskjutande öfver hufvudets sidokanter.

3 (4). Ögon särdeles små. Antennernas tredje led något kortare än den andra. — **Sc. microphthalmus.**

4 (3). Ögon tämligen stora. Antennernas tredje led så lång eller knapt längre än den andra. — **Sc. umbrinus.**

1. **Sc. cursitans** Fabr.: gråaktigt brungul, tätt svartpunkterad; connexivi segment vid basen och spetsen ännu tätare svartpunkterade; bröstet med en strimma på hvardera sidan och buken med två breda, hos ♂ ofta sammanflytande strimmor svarta; scutell med en hvit punkt vid bashörnet. $4^{3}/_{5}$—$5^{3}/_{5}$ mm. l.

Sciocoris umbrinus Fall., H. S. 21, 1.

På sandiga lokaler sällsynt; Sverige: Skåne, Gotland, Öland, Östergötland, Stockholm, vid Upsala allmän enl. Haglund; Norge: Kristiania och Asker socken.

2. **Sc. microphthalmus** Flor: brungul, svartpunkterad, abdomen undertill oregelbundet svartfärgad (♂) eller mörkare brun (♀); scutell med en hvit punkt vid hvardera basalhörnet; antenner mot spetsen brunsvarta; connexivum såsom hos föregående. $5^{1}/_{2}$—6 mm. l.

Rh. Livl. I, 114, 2. *Sc. umbrinus* Fieb., Eur. Hem. 358, 10.

Tämligen sällsynt i nordligare Sverige: Dalarne, Norrbotten, mellersta Lappland; Finland: Åland—Södra Österbotten—Ryska Karelen.

3. **Sc. umbrinus** Wolff: mycket lik föregående, men med nästan dubbelt större ögon. $5^{1}/_{4}$—$5^{3}/_{4}$ mm. l.

Abh. d. Wanz. 141, fig. 136. *Sc. brevicollis* Fieb., Eur. H. 358, 9. *Sc. Fieberi* Flor, Rh. Livl. I, 115, 3.

Tämligen sällsynt; Sverige: Gotland, Östergötland, Ångermanland; Finland: Åbo-trakten, Tavastland.

AELIA Fabr.

1 (4). Pronotum innanför bakhörnen med en tydlig längsintryckning. Corium innantill med en i midten gaffelformigt grenad nerv.

2 (3). Hufvudets sidokanter från ögonen till den näbblika förlängningen nästan raka. Andra antennleden endast obetydligt kortare än den tredje. — **Ae. rostrata.**

3 (2). Hufvudets sidokanter från ögonen till den näbblika förlängningen tydligt urbugtade. Andra antennleden betydligt kortare än den tredje. — **Ae. acuminata.**

4 (1). Pronotum innanför bakhörnen utan längsintryckning. Corium saknar den inre grenade nerven. — **Ae. Klugii.**

1. **Ae. rostrata** Boh.: gul, glänsande, hufvud, pronotum och scutell med en gemensam spolformig, svartaktig midtelstrimma, afbruten på pronoti bakre hvälfda del och delad i hela sin längd af en glatt gul längsköl, som vid pronoti midt och scutellens bas är tydligt dilaterad; pronotum dessutom med svart strimma innanför sidokanten; abdomen ofvan svart med gul midtellinie och gula kanter; bakre låren med ingen eller blott en litet större punkt på undre sidan före spetsen; hufvudets rostralskifvor framtill tandformigt utdragna. $10^1/_4$ mm. l.

Bohem., Vet. Ak. Förh. 1852, 2, 1.

Sällsynt; endast funnen på Gotland af Boheman.

2. **Ae. acuminata** Linn.: smutsigt gul, ofvan med samma teckning som föreg., men strimman icke afbruten på pronoti bakre del, som är mindre convex; den gula midtelkölen icke eller obetydligt förtjockad på pronotum och vid scutellens bas; färgen mörkare och bukens sidor särdeles hos hanen strimmigt svartpunkterade; bakre låren undertill före spetsen med två svarta fläckar. $7^1/_2$—$8^1/_2$ mm. l.

Fall., H. Sv. 34. Sahlb., Mon. 27, 1.

Allmän i södra och mellersta Sverige: Skåne—Gotland—Öland—Upland och Vestmanland; äfven i Lappland enligt Zetterstedt; Norge: Kristiania—Eidsvold; Finland: Åland—Norra och Ryska Karelen.

3. **Ae. Klugii** Hahn: grågul; corium med en svart längsstrimma; hufvud, pronotum och scutell med en gul längsköl, som förutom på pronoti basaldel omgifves af en svart strimma, hvilken på främre delen af pronotum är dubbel; pronoti sidor och scutellens sidor vid basen med en svart strimma; buk strimmigt svartpunkterad; ben opunkterade; hufvudets spets djupare utskuren; frambröstets rostralskifvor i inkanten afrundadt utvidgade. $7^1/_2$ mm. l.

Sahlb., Mon. 28, 2.

Sällsynt i södra Finland: vid Ladoga funnen af Pipping.

NEOTTIGLOSSA Kirby.

1. **N. inflexa** Wolff: smutsgul eller brunaktig, tätt svartpunkterad; hufvud mörkare, undertill jämte bukens midt bredt svartbronseradt; antennernas andra led tydligt kortare än den

tredje, deras två sista leder svartbruna; en glatt längslinie öfver hufvud, pronotum och scutell, pronoti främre sidorand och scutellens glatta basalhörn gula. 4—$5^3/_4$ mm. l.

SAHLB., Mon. 29, 3 *(Aelia)*. *Cimex perlatus* FALL., H. Sv. 32, 18 (excl. syn.).

Bland gräs på torra backar och ängar. Sverige: Skåne—Öland—Bohuslän—Upland och Vestmanland; Norge: Dröbak, Eidsvold; Finland: Åland—Ryska och norra Karelen—Österbotten.

2. **N. obscura** J. SAHLB.: ofvan smutsigt grågul, svartpunkterad, undertill svartbronserad; hufvud helt och hållet, pronotum mot spetsen, scutell med en längsstrimma och corium mot spetsen svartbruna; pronoti kant, en öfver scutellen gående midtellinie och dennes basalhörn gula; antenner svarta, andra och tredje leden nästan lika långa, beckbruna; ben gula med svarta lår. 6 mm. l.

J. SAHLB., Not. F. Fl. Fenn. XI, 281, 4 *(Platysolen)*.

Sällsynt i Finland: funnen i Norra och Ryska Karelen samt i Ryska Lappmarken af J. SAHLBERG.

PERIBALUS MULS. et REY.

1. **P. vernalis** WOLFF: ofvan brun eller grågul, tätt svartpunkterad; undertill smutsigt ljusgul; antenner rödgula, de två sista lederna före spetsen svarta; pronoti främre sidoränder, scutellens spets och tvärband öfver det svarta connexivum gula eller rödgula. $9^1/_2$—10 mm. l.

FALL., H. Sv. 30, 14 *(Cimex)*. SAHLB., Mon. 26, 2 *(Pentatoma)*.

Södra och mellersta Sverige: Skåne—Gotland och Öland—Bohuslän—Upland; Norge: Disen, Bäkkelaget, Ormön; mycket sällsynt i södra Finland: Åbo, Nyland, (södra Österbotten?).

PALOMENA MULS.

1. **P. dissimilis** FABR.: ofvan grön eller rödbrun, tätt punkterad, undertill ljusrödaktig, ben gulgröna, opunkterade; antennernas två spetsleder rostfärgade, sista leden mot spetsen bredt svart och näst sista äfven ofta i spetsen brun; pronoti lätt ur-

bugtade främre sidorand och hemielytras skulderhörn smalt ljusröda; rygg svart. $12^1/_2$—14 mm. l.

Cimex prasinus FALL., H. Sv. 28, 10.

Södra och mellersta Sverige ej sällsynt: Skåne—Bohuslän—Östergötland—Stockholm, Vestmanland; den rödbruna varieteten från Bohuslän och Stockholm; södra Norge: Sandefjord, Sandviken, Bäkkelaget på *Corylus* och *Fraxinus* enligt SIEBKE, Söndmör; äfven på *Quercus*.

CARPOCORIS KOL.

1. **C. fuscispinus** BOH.: smutsigt ljusgul, antenner svarta, första leden och basen af andra, pronoti sidohörn undertill, hemielytra och tibier mot spetsen samt tarser roströda; hufvudets sidorand och en bred strimma löpande bakut från pronoti sidohörn svarta; nämda hörn spetsvinkliga; pronoti rand från scutellens basalhörn till hemielytras utkant knapt längre än från denna till sidohörnen; connexivum svart och gul. $10^3/_4$—12, med membranen ända till 14 mm. l.

BOH., Vet. Ak. Handl. 1849, p. 241 (*Cimex*).

Sällsynt; funnen på Gotland af BOHEMAN.

2. **C. nigricornis** FABR.: grönaktigt, rödaktigt eller brunaktigt gul, ofvan mer eller mindre tätt svartpunkterad, särdeles vid hufvudets sidor och scutellbasen; scutellens spets ljusare; pronoti sidohörn rätvinkliga med en svart strimma framom desamma; randen från scutellens sidohörn till hemielytras utkant mycket längre än från denna till sidohörnens spets; connexivum såsom föreg. $9^1/_2$—13 mm. l.

FALL., H. Sv. 27, 9. (*Cimex*). SAHLB., Mon. 30, 1 (*Mormidea*).

Allmän på torra gräsplatser; Sverige: Skåne—Bohuslän—Öland—Vestmanland; Norge: Baerum, Odalen, Grue; Finland: Åland—Södra Österbotten—Ryska Karelen.

DOLYCORIS MULS. et REY.

1. **D. baccarum** LINN.: gulbrun, långhårig, ofvan tätt svartpunkterad, scutellens spets hvitgul; connexivum svart med gula tvärband; antennerna med svarta och gula ringar. $9^1/_2$—$11^1/_2$ mm. l.

FALL., H. Sv. 29, 13. *(Cimex)*. SAHLB., Mon. 26, 1 *(Pentatoma)*.

Ganska allmän ända upp i Lappmarkerna.

PENTATOMA OLIV.

1. **P. juniperina** LINN.: olivgrön, tätt punkterad, pronoti främre sidokanter, scutellspetsen, basen af corii utkant och abdomens ränder gula; ryggen svart; antenner mot spetsen svarta; rostrum nående endast till bukens bas. 11—12 mm. l.

FALL., H. Sv. 28, 11. *(Cimex)*. SAHLB., Mon. Geoc. 26, 3.

Här och der på *Juniperus;* Sverige: Skåne—Lappland; Norge: Sarpsborg, Söndmör, upp i Österdalen och på Dovre; Finland: Åbo—södra Österbotten—Ryska Lappmarken och Karelen.

2. **P. pinicola** MULS.: lik föreg., men mera smutsigt gulgrön eller, särdeles undertill, brungrön, med pronoti och corii sidoränder ofta af samma färg som skifvan, blott scutellspetsen gul; antenner svarta; kropp ofvan plattare; hufvud längre; rostrum nående ända till tredje ventralsegmentet. 12—13, med membranen ända till 14 mm. l.

MULS., Ann. Soc. Linn. Lyon 1852, p. 89. *Pentatoma planiuscula* REUT., Not. F. Fl. Fenn. XIV, 328, 1.

Sällsynt på *Pinus sylvestris;* tagen af BOHEMAN på norska fjällen och vid Stockholm samt i Vestmanland vid Engelsberg af JOHANSON; i Finland funnen i Österbotten af WASASTJERNA samt vid Åbo af C. LUNDSTRÖM.

TROPICORIS HAHN.

1. **Tr. rufipes** LINN.: ofvan bronsfärgadt brun, tätt svartbrunt punkterad, under roströd, svartpunkterad; antenner, midten af pronoti urbugtade främre sidorand, scutellspets och ben röda, antenner mot spetsen svarta; connexivum svart med rödgula tvärband. 13—16 mm. l.

FALL., H. Sv. 26, 7. SAHLB., Mon. Geoc. 31, 1.

Lefver företrädesvis på *Quercus;* Sverige allmän: Skåne, Wärmland, Bohuslän, Östergötland, Stockholm, Upsala, Vestman-

land, Lappland, sällsynt; Norge: Fredrikshald, Hallingsdalen, Töjen, Werd, Kongshavn, Sarpsborg, enligt SIEBKE på *Ribes* och *Rosa;* i Finland sällsynt: Åland, Åbo, (södra Österbotten?).

EURYDEMA LAP.

1. **E. oleracea** LINN.: undertill jämte hufvud, antenner och ben svart, ofvan metalliskt grön; framranden af hufvudet och pronotum, dettas sidokanter och en bakåt utvidgad midtelstrimma, scutellens spets och oftast dessutom två fläckar eller strimmor, corii utkant samt en fläck på ömse sidor om scutellspetsen, fläckar på connexivum, lårens spets och en ring på skenbenen hvita eller röda. $5^1/_4$—7 mm. l.

FALL., H. Sv. 31, 16 *(Cimex)*. SAHLB., Mon. 25, 2.

Allmän på *Cruciferer;* går ända upp i Lappmarkerna; blir stundom skadlig för kål, löfkojor o. a. korsblommiga trädgårdsväxter, hvilka den kan totalt förstöra genom sina styng strax efter det växterna utvecklat sina hjertblad.

2. **E. festiva** LINN.: röd, hufvud med undantag af framranden, två fläckar vid pronoti framkant och fyra öfver disken, en stor trekantig fläck vid scutellbasen och en liten på hvardera sidan nära spetsen, clavus och corii clavalrand, ett bredt tvärband från corii inre spetshörn till det helt och hållet röda yttre randfältet samt en liten rund fläck under detta, den hvitkantade membranen, tre rader fläckar på kroppens undre sida, antenner och ben svarta. $5^1/_2$—7 mm. l.

Cimex ornatus FALL., H. Sv. 30, 15. *Eurydema* id. SAHLB., Mon. 24, 1.

Sällsynt på *Cruciferer*. Funnen i Skåne af ROTH; Finland: Nyland (TENGSTRÖM), Tavastland (HJELT), Ladoga (PIPPING).

Underfam. Asopina STÅL.

Slägtöfversigt:

1 (4). Framlår väpnade med en tagg.
2 (3). Bukens bas med en tagg. Hufvudets sidolober icke eller knapt längre än clypeus. — CIMEX.
3 (2). Bukens bas oväpnad. Pronoti främre sidokant glatt, tillsvullen, sidohörn icke utdragna. — JALLA.

4 (1). Framlår oväpnade.

5 (6). Bukens bas med en tagg. Hufvudets sidolober längre än clypeus. Pronoti främre sidokant före den afrundade utvidgningen tandad. — TROILUS.

6 (5). Bukens bas oväpnad.

7 (8). Rostri andra led lika lång eller litet längre än de två sista tillsammans. Kropp något convex. Pronoti främre sidokant urbugtad och före midten småtandad. Scutellens spetsdel bred. — RHACOGNATHUS.

8 (7). Rostri andra led kortare än de två sista tillsammans. Hufvudets sidolober icke eller knapt längre än clypeus. Pronoti framkanter hela. Hemielytra täckande största delen af abdomen. — ZICRONA.

CIMEX Linn., Stål.

1. **Cimex bidens** Linn.: brun, ofvan djupt punkterad, hufvud, teckningar på främre delen af pronotum och dettas sidotagg före den röda spetsen bronsfärgade; scutellens spets smalt blek; connexivum rödfläckig; undertill mörkt rödaktig, bronseradt brunpunkterad; antenner och ben orangeröda; pronotum med bakhörnen utdragna i en skarp tagg, sidorna framtill småtandade. $10^1/_2$—12 mm. l.

Fall., H. Sv. 22, 1. *Picromerus* id. Sahlb., Mon. 18, 1.

Särdeles på *Salices*. Sverige: Skåne, Öland, Småland, Östergötland, Stockholm, Lappland; Norge: Töjen, Brovald, Rynbjerg, Sarpsborg; Finland: Åland—södra Österbotten—norra och Ryska Karelen.

JALLA Hahn.

1. **J. dumosa** Linn.: ofvan gråaktigt gul eller rödaktig, svartpunkterad, undertill jämte antenner, ben, hufvud, pronotum framtill och scutellen emot basen svart, tibier med bred midtelring, en midtelstrimma öfver hufvud, pronotum och scutell, pronoti främre sidokanter ofvan och under samt en glatt fläck vid scutellens basalhörn gula eller röda. $12^1/_3$—14 mm. l.

Sällsynt i södra och mellersta Sverige: Skåne, Blekinge, Östergötland, Stockholm, Upland och Vestmanland; skall lefva på *Corylus*.

TROILUS STÅL.

1. **Tr. luridus** FABR.: hvitgul, ofvan tätt svartpunkterad, hufvud, antenner, pronoti framsidor, rygg och connexivum bronsfärgade grönsvarta, spetshälften af fjerde antennleden och ett tvärband öfver hvarje segment på connexivum gula. $9^{1}/_{2}$—$11^{1}/_{2}$, med membranen ända till $13^{1}/_{2}$ mm. l.

FALL., H. Sv. 26, 8.

I södra och mellersta Sverige: Skåne—Upland. Lefver på *Salix*-arter.

RHACOGNATHUS FIEB.

1. **Rh. punctatus** LINN.: gulbrun, tätt och djupt svartpunkterad, hufvud, pronoti sidor samt stundom äfven scutell och hemielytra bronsfärgade, pronotum med blek dorsal-linie; connexivum med gula band eller fläckar samt en ring på hvarje tibia gula; undertill blek, svartbrokig eller nästan helt bronsgrön; antenner svarta, yttersta basen af tredje leden gul. $7^{3}/_{4}$—$9^{1}/_{2}$ mm. l.

FALL., H. Sv. 25, 6. *(Cimex)*. SAHLB., Mon. 19, 1 *(Zicrona)*.

Tämligen sällsynt på *Salices;* Sverige: Skåne, Småland, Blekinge, Westergötland, Östergötland, Upland, Vestmanland, Norrbotten; Finland: Åland, Åbo, Satakunta, Nyland, hela Karelen, Österbotten, Torneå Lappmark (ZETTERSTEDT).

ZICRONA AM. et SERV.

1. **Z. coerulea** LINN.: mörkt stålblå eller blågrön, metalliskt glänsande, fint strödt punkterad; framtibier innanför med tydlig tand. 6—$7^{3}/_{4}$ mm. l.

FALL., H. Sv. 32, 17 (*Cimex*). SAHLB., Mon. 19, 2.

Sällsynt; Sverige: Skåne—Gotland—Westergötland—södra Lappland; Norge: Töjen, Solöer; Finland: Åland, Åbo, Nyland, Satakunta, Tavastland, Savolax, hela Karelen, södra Österbotten och Ryska Lappmarken.

Underfam. Acanthosomina Stål.

Slägtöfversigt:

1 (6). Antennernas första led nående utöfver hufvudets spets. Hufvud platt, medelmåttigt eller litet; clypeus på längden intryckt. Corii apicalkant rät.

2 (3). Mesosterni skifva baktill icke utdragen, basen bakom skifvan litet upphöjd, den upphöjda delen på längden urhålkad eller fårad. — ACANTHOSOMA.

3 (2). Mesosterni skifva bakåt utdragen emellan eller bakom mellanhöfterna.

4 (5). Pronoti bakre sidokanter hvarken nedtryckta, ej heller utvidgade. Stinkkörtlarnes mynningar utdragna i en lång fåra. — ELASMOSTETHUS.

5 (4). Pronoti bakre sidokanter smalt nedtryckta, litet utvidgade; (sidohörn stundom tagglikt utdragna). Stinkkörtlarnes mynningar utdragna i en kort fåra. — CLINOCORIS.

6 (1). Första antennleden icke nående utöfver hufvudets spets. Hufvud stort, något hvälfdt; clypeus icke intryckt. Corii apicalrand rundad. — CYPHOSTETHUS.

ACANTHOSOMA Curt.

1. **A. haemorrhoidale** Linn.: gröngul, ofvantill svartpunkterad, scutellen med större och glesare punkter; pronoti sidohörn skarpt utdragna, röda med svart spets; pronotum baktill, clavus, corium inåt och membran bruna; rygg emot basen och antenner emot spetsen svarta; abdomens spets röd. $13^1/_3$—$15^2/_3$ mm. l.

Fall., H. Sv. 23, 3.

Sällsynt; lefver på *Prunus padus* och *Alnus glutinosa;* Sverige: Skåne, Kinnekulle, Östergötland, Westergötland, Stockholm, Upland, Vestmanland, Falun; Norge: Kristiania, Hönefoss, Odalen, Sarpsborg.

ELASMOSTETHUS Fieb.

1. **E. dentatus** De Geer: gulgrön, ofvan svart punkterad; basen af pronotum, en stor fläck vid scutellens bas, clavus, corium intill och längs membran-suturen brunröda, membranen vid basen och med en aflång fläck upptagande utkantens spetshälft brun; den svarta ryggens spets röd. 9—11 mm. l.

Cimex lituratus Zett., Ins. Lapp., 259, 3. *Acanthosoma haemotogaster* Sahlb., 32, 1.

Allmän på björk öfver hela Skandinavien—Finland ända upp till Lappmarkerna.

CLINOCORIS HAHN.

Artöfversigt:

1 (2). Pronoti sidohörn utdragna i en lång, skarp, rakt utstående tagg. — **Cl. ferrugatus** FABR.

2 (1). Pronoti sidohörn vinkliga, icke långt utdragna.

3 (4). Pronoti framhörn med ingen eller otydlig trubbig tand. Rostrum nående endast till bakhöfterna. Antenner i spetsen svarta. — **Cl. griseus** LINN.

4 (3). Pronoti framhörn med en liten spetsig tand. Rostrum nående något utöfver bakfötterna. Antenner helt svarta. — **Cl. Fieberi** JAKOVL.

1. **Cl. ferrugatus** FABR.: rödgul eller brungul; kropp ofvantill samt kroppsidorna undertill svartpunkterade; hufvudet ofvan, pronoti sidotagg, en fläck ofvan scutellens midt samt rygg och spetshörn af connexivi segmenter svarta; två breda spetsstrimmor på membranen bruna. $7\,^1/_2$—$8\,^1/_2$ mm. l.

Cimex bispinus FALL., 22, 2. *Sastragala* id. SAHLB., Mon. 33, 1.

Sälsynt; Sverige: Skåne (WALLENGREN), Öland (BOHEMAN), Östergötland i Qvillinge på ormbunkar (HAGLUND), Stockholm vid Stäket på *Abies* (förf.), Engelsberg i Vestmanland (JOHANSON); Finland: Åbotrakten, södra och Ladoga Karelen.

2. **Cl. griseus** LINN., acut.: gröngul eller rödgul, ofvan svartpunkterad; buken utan mörkare punkter; antenner med sista leden eller de två sista samt stundom äfven den tredjes spets svarta eller mörkbruna; pronoti bakkant och corii membran-sutur brunaktiga; scutell med en trekantig svartbrun basalfläck; connexivi segmenter med spetshörnen ofvan svarta; rygg svart. 6—8 mm. l.

Cimex interstinctus LINN., F. Sv., p. 248, 972. *Cimex agathinus* FALL., H. Sv. 24, 5. *Acanthosoma grisea* SAHLB., Mon. 33, 2.

Allmän på björk och al öfver hela Skandinavien och Finland ända upp i Lappland. Arten är anmärkningsvärd för att honan ligger likasom rufvande öfver äggen och äfven en längre tid öfver de unga larverna.

3. **Cl. Fieberi** JAKOVL: mörkare smutsigt grön- eller brungul, svartpunkterad; äfven buken försedd med svarta punkter och connexivi segment med bakhörnen också undertill svarta; antenner helt svarta; pronotum baktill, en trekantig fläck på scutellens bas och en annan före dess spets mörkare bruna; rygg svart; ben ofta svartaktiga. 7 mm. l.

Elasmostethus Fieberi JAKOVL., Kasans Univ. 1864, 125. *Acanthosoma griseum var.* FLOR., Rh. Livl. I, p. 103. *Cimex agathinus var. Y.* FALL., H. Sv. p. 24. An *Cimex griseus* LINN., F. Sv. p. 248, 926?[1].

Sällsynt; funnen hittills med säkerhet blott i Nyland och Tavastland; men förekommer troligen äfven i Sverige.

CYPHOSTETHUS FIEB.

1. **C. tristriatus** FABR.: ljusgrön, ofvan punkterad, men punkterna icke svarta; en strimma längs bakre sidohörnen af pronotum, clavus, corium innanför nerven samt spetsen af connexivum blod- eller rosenröda; en callös fläck ofvanför inre spetshörnet af corium. 11 mm. l.

Cimex lituratus FALL., H. Sv. 24, 4 (enligt typexemplar).
Sällsynt i Skåne på *Juniperus*.

Fam. II. COREIDAE.

Kropp stor eller medelstor med ganska fast chitin-skelett. Hufvud icke sköldlikt utplattadt, fyr- eller trekantigt, med trubbiga sidokanter; en knöl på yttre sidan om antennernas bas. Antenner fyra-ledade med basen äfven ofvan synlig. Rostrum fyraledadt, liggande under hvilan rakt under bröstet. Scutell liten eller medelstor. Hemielytra sammansatta af clavus, corium och membran; membranen försedd med talrika (alltid flere än 5), någon gång nätlikt förenade nerver. Tarser treledade.

---

[1] LINNÉS *Cimex griseus* hör möjligen till denna och icke till föregående art, som med säkerhet är hans *C. interstinctus,* om hvilken han säger »omnibus pallidior.» Antennerna hos *Cimex griseus* beskrifvas såsom »fusco-nigricantes», hvilket bättre stämmer med *Cl. Fieberi*. Då jag emellertid af denna senare icke sett något svenskt exemplar, har jag icke ännu vågat göra någon ändring i den gängse nomenclaturen.

Öfversigt af underfamiljerna:

1 (6). Abdomens fjerde och femte dorsalsegment urbugtade vid basen. Antenner fästade ofvanom en linie dragen från ögats midt till clypei spets. Genitalsegmenten fritt synliga, icke indragna i sista abdominalsegmentet.

2 (5). Hufvud mycket smalare än pronotum med rostral-lober räckande åtminstone delvis bakom antennernas vidfästningspunkter. Bakersta höftpannorna djupt utskurna ur bakbröstets spetskant, med sin utkant icke eller föga divergerande från kroppens längdaxel.

3 (4). Membranens nerver utgående från sjelfva basalkanten eller ock från en nära denna belägen och utåt emot densamma ännu mera sig närmande tvärnerv. Hufvud bakom clypeus mestadels med en intryckt långslinie. Tibier oftast ofvantill fårade. — Coreina.

4 (3). Membranens nerver utgående från en ifrån basalkanten aflägsnad och med denna parallel tvärnerv. Hufvud utan långslinie bakom clypeus, framtill småningom kullrigt nedsluttande. Tibier fina, utan fåra. — Pseudophloeina.

5 (2). Hufvud stort och bredt med rostral-lober små och helt och hållet liggande framför antennernas vidfästningspunkter. Antennernas sista led lång, längre än den första. Baktibier oftast fina, sällan fårade. Baktarsernas första led längre än de två öfriga tillsammans. — Alydina.

6 (1). Abdomens fjerde dorsalsegment så väl vid basen som spetsen eller åtminstone i spetsen urbugtadt eller urbräddadt. Antenner fästade på eller under en från ögats midt till clypei spets dragen linie. Genitalsegment dolda i det sista abdominalsegmentet. — Corizina.

Underfam. Coreina STÅL.

Slägtöfversigt:

1 (4). Membranens nerver utgående ifrån en transversal basalnerv. Antennernas första led tydligt trekantig. Abdomen utvidgad.

2 (3). Clypeus framtill sammantryckt utdragen, oväpnad. Antennernas andra och tredje leder trekantigt prismatiska. Antennknölarne[1] oväpnade. Pronotum i spetsen trubbigt urbugtadt med hvassa framtill något utskjutande framhörn. Abdomen rhombisk med flikade genitalsegment hos honan. — VERLUSIA.

3 (2). Clypeus framtill icke utskjutande. Antennknölarne inåt mellan antennerne utdragna i två hopstötande taggar. Antennernas andra och tredje leder cylindriska. Pronotum i spetsen afstött med räta framhörn. Hanens lår tjockare än honans och hans tibier bakom midten böjda. — SYROMASTES.

---

[1] = De på utsidan om antennbasen stående tuberklerna, en vid hvardera antennen.

4 (1). Membranens nerver utgående från sjelfva basal-randen. Antennernas första led tjock, prismatisk, den tredje längre än den andra och sammantryckt åtminstone i spetsen. Pronotum och scutellbas kölade, den senare gropig. — ATRACTUS.

VERLUSIA SPIN.

1. **V. qvadrata** FABR.: grågul till ockrabrun, svartpunkterad; undertill jämte ben och pronoti sidokanter blek, dessa utdragna i en trubbig vinkel just ofvanför basen, vinkeln försedd med kort spets; antennernas andra och tredje leder roströda, sista leden mörk; den utvidgade abdomens sidovinkel i spetsen afrundad; honans sista genitalsegment tvåklufvet. 11 mm. l.

FALL., H. Sv. 36, 1 *(Coreus)*. *Verlusia rhombea* STÅL, Öfvers. Vet. Ak. Förh. 1862, 204, 1 (nec LINN.). SAHLB., Mon. 35, 1.

Sällsynt i Augusti; Sverige: Öland, Gotland, Blekinge, Öster- och Vestergötland, Södermanland, Stockholm; i Finland funnen för länge sedan i blott ett exemplar i Åbo-trakten.

SYROMASTES LATR.

1. **S. marginatus** LINN.: gulbrun eller gråaktigt rostbrun, brunpunkterad och något tvärskrynklig, connexivum mycket utdraget med rundade sidor och en blek rund fläck på hvarje segment; abdomens rygg rostgul med svart bas; undertill äfven med en blek rund fläck på sidan af hvarje ventralsegment; antennernas andra och tredje leder ljust roströda, den fjerde, utom i basen, svartbrun; pronotum baktill starkt utvidgad och dess sidor derstädes bredt vinklade. 12—14 mm. l.

FALL. H. Sv. 31, 1 *(Coreus)*. SAHLB., Mon. 37, 1. STÅL, l. c. 204, 1.

Här och der om höst och vår i Sverige: Skåne—Öland—Bohuslän—Ångermanland; Norge: södra Norge, Odalen i Solör; Finland: Åland—södra Österbotten—norra och ryska Karelen.

ATRACTUS STEIN.

1. **A. Dalmani** SCHILL.: ofvan mörkbrun, undertill brungrå, brunfläckig; antenner ljusare, den sammantryckta spetsen af

tredje leden och fjerde leden svarta; hufvud med talrika hvassa knölar; pronotum med alla tre kölarne, särdeles den mellersta, baktill afkortade, sidokölar trubbiga, sidoränder (framtill bredare) och scutellens kanter vid basen hvita; tibier med mörkare ringar; första och andra antennleden lika långa. $5^1/_2$—6 mm. l.

F. SAHLB. Mon. 49, 1 (*Pseudophloeus*). STÅL, l. c. 205, 1.

Sällsynt. Sverige: Blekinge (BOHEMAN), Östergötland (WAHLBERG), Vestergötland (BOHEMAN); Finland: Åland i Finström (C. SAHLBERG), Nyland; lefver enligt SCHILLING bland *Calluna vulgaris*.

Underfam. Pseudophloeina STÅL.

Slägtöfversigt:

1 (8). Baklår undertill beväpnade med blott en enda tagg eller tand. Pronoti sidokanter oväpnade eller tandade.

2 (7). Antennernas andra och tredje leder fina, den andra kort, den första i basen plötsligt hopdragen.

3 (4). Hufvud med talrika småknölar. Pronoti sidor tandade. Antenner starkt rugosa, andra leden omkring $^1/_4$ så lång som den tredje; fjerde så lång som den första. — PSEUDOPHLOEUS.

4 (3). Hufvud utan talrika kringströdda småknölar. Pronoti sidor oväpnade.

5 (6). Hufvud på hvardera sidan bakom antennernas bas med en tämligen tjock något inåtböjd tagg. Antenner och isynnerhet deras första och sista led tjock, tredje knapt dubbelt så lång som den andra och litet kortare än den fjerde; rostral-lober upptagande $^1/_3$ af hufvudets undre sida. Pronoti framhörn hvassa, tandlikt utdragna. — ARENOCORIS.

6 (5). Hufvud oväpnadt bakom antennknölarne. Antenner fina, förutom basal- och apikal-leden, den tredje $2^1/_2$ gång så lång som den andra och nära dubbelt så lång som den sista. Pronoti disk med tvänne eller fyra breda något tvärrynkiga tämligen lätta långsupphöjningar; framhörnen trubbiga. Rostral-lober upptagande hälften af hufvudets undre del. — BATHYSOLEN.

7 (2). Antennernas andra och tredje leder tämligen tjocka, sig emellan nästan lika långa, första ledens basalhälft emot basen småningom afsmalnande. — NEMOCORIS.

8 (1). Baklår undertill väpnade med flere taggar. Pronoti främre sidokanter helt och hållet taggkammade; bakhörn med en bakåtrigtad tagg. Antennernas andra och tredje leder lika långa. — DASYCORIS.

PSEUDOPHLOEUS BURM.

1. **Ps. Falleni** SCHILL.: gråaktig eller blekt ockrabrun, undertill brunskäckig, connexivum svartbrunt med bleka tvärband;

pronotum med två hvitkorniga längskölar, dess sidor urbugtade; scutell med blek längsköl; hemielytra med stora i rader stående punkter. 7 mm. l.

STÅL, l. c. 207, 1.

Ett enda exemplar funnet på Gotland af BELFRAGE.

ARENOCORIS HAHN.

1. **A. spinipes** FALL.: ofvan mörkt rostbrun, undertill blekare eller grågulaktig, brunskäckig; pronoti sidokanter och scutellens spets hvitaktiga; ofta äfven tre långslinier på hufvudet och fyra långs-strimmor på pronotum bleka; tibier grågulaktiga; antennernas andra och tredje leder ljust rostfärgade, fjerde svart, första rost- eller svart-brun. $8^2/_3$ mm. l.

FALL., H. Sv. 38, 4 *(Coreus)*. SAHLB., Mon. 48, 1. STÅL, l. c. 206, 1.

Här och der i Sverige, sällsynt norrut: Skåne, Gotland, Småland, Kinnekulle, Östergötland, Stockholm, Upsala, Dalarne, Ångermanland; Finland: Åbo, Satakunta, Nyland, Karelen.

BATHYSOLEN FIEB.

1. **B. nubilus** FALL.: grå eller gråbrun, antennernas sista led brun; pronoti sidoränder före midten och tibierna till större delen bleka. 6 mm. l.

Coreus nubilus FALL., H. Sv. 39, 5. *Bathysolen* id. STÅL l. c. 206, 2. *Pseudophloeus dentipes* BOH., Öfv. Vet. Ak. Förh. 1852, 51, 2.

Sällsynt i södra Sverige: Skåne, Gotland och Öland.

NEMOCORIS F. SAHLB.

1. **N. Fallenii** F. SAHLB.: brun eller gråbrun, kroppens undre sida, tre eller fem ofta otydliga långslinier på hufvudet, pronoti sidoränder, hemielytrernas costalrand framom midten, fläckar på connexivum, framlårens bas och de bakre lårens basalhälft samt tibier ljust grågulaktiga, de sistnämnda i spetsen bruna; antenner svartaktiga eller mot spetsen brunaktiga; membranen brun, strödd med bleka fläckar. $9^1/_2$ mm. l.

F. SAHLB., Mon. 42, 1. STÅL, l. c. 206, 1.

Ytterst sällsynt i Sverige: blott ett exemplar funnet af JOHANSON i Westmanland; i Finland tagen i Satakunta (Yläne) af C. SAHLBERG.

DASYCORIS DALL.

1. **D. pilicornis** BURM.: corii costalrand väpnad med trubbiga små taggar med bakåt riktade borst; rostgul eller brunaktigt rostfärgad; undertill jämte tibier smutsigt strågul, sparsamt brunskäckig; abdomens rygg lergul eller ljust rostfärgad, emot basen svart; antennernas spetsled svart; pronoti sidorand smalt hvit och smutsigt hvit-taggig; baklår undertill med två större taggar samt mellan dessa en stundom felande liten tagg och bakom dem två till fyra småtaggar. 9 mm. l.

STÅL, l. c. 37, 3. *Coreus hirticornis* FALL., Hem. 37, 3 (excl. syn.).

Här och der på Gotland och Oland.

2. **D. scabricornis** PANZ.: corii costalrand ytterst fint tandad; gulaktig eller blekt brungrå; abdomens rygg svart med spetssegment och stundom en aflång obestämd diskfläck grågula, spets-segmentet i midten brunfläckigt; antennernas sista led brun; pronoti sidoränder hvit-taggiga; baklår undertill nära spetsen med en större tagg, något framom denna en mindre och mellan spetsen och sistnämnda tagg tre småtaggar. 8 mm. l.

STÅL, l. c. 205, 2.

Endast ett exemplar funnet i Skåne af SUNDEVALL.

Underfam. Alydina STÅL.

Slägtöfversigt:

Kropp aflång. Hufvud sammandraget bakom ögonen, framom desamma emot antennknölarne starkt afsmalnande. Ögon små, runda, starkt utstående, aflägsnade från pronoti framkant. Oceller stående lika långt från hvarandra som från ögonen. Antennernas första led litet kortare än den andra. Pronotum baktill föga bredare än hufvudet, sidohörnen trubbiga. Corii spetsrand längre än clavi sutur, spetshörnet långt och smalt utdraget. Baklår undertill mot spetsen väpnade med taggar. Baktibier räta. Honans sjette ventralsegment helt. — ALYDUS.

ALYDUS FABR., auct.

1. **A. calcaratus** LINN.: hårig, svart eller delvis gråbrun, brun-punkterad, undertill jämte lår nästan brons svart; antennernas första, andra och tredje leder med undantag af deras spetsar, tibier, utom i basen och spetsen, samt tarsernas första led emot basen lergula; scutellens yttersta spets hvit; connexivum med hvitgula fläckar; abdomens rygg mönjeröd. 10—12 mm. l.

FALL., H. SV. 41, 1. SAHLB., Mon. 38, 1. STÅL, l. c. 204, 1.

Lefver bland *Papilionaceer:* jag har funnit den isynnerhet bland *Trifolium;* arten synes uppträda talrikare i kust-trakter och i skärgården; larven och nymfen imitera till form och färg i ej ringa grad myror, den senare liknar sålunda ganska mycket en stor röd stackmyra. Lefnadssättet ännu outredt, men nämnas bör att den någon gång blifvit funnen i sällskap med myror och att äfven imago en gång tagits i en myrstack, tillhörig *Formica rufa* (i Frankrike af PUTON). Här och der i Sverige: Skåne—Öland och Gotland—Bohuslän—Lappland, hvarest sällsynt; Norge: Dovre; Finland: Åland—Satakunta—Karelen.

Underfam. Corizina STÅL.

Slägtöfversigt:

1 (4). Antennernas första led kort och tjock, icke eller blott litet nående framom hufvudspetsen, fjerde leden mestadels längre än tredje och mycket längre än första. Hufvud något lutande med antennknölarnes spetshörn framskjutande.

2 (3). Corium och clavus homogena, läderartade, punkterade, med föga framstående nerver, opaka. Membranen svart med öfver 15 nerver. — CORIZUS.

3 (2). Corium och clavus med membranösa, genomskinliga eller genomskinande ytor emellan de starkt framstående nerverna. Membranen glaslik med mindre än 15 nerver. — RHOPALUS.

4 (1). Antennernas första led skjutande mer eller mindre långt utöfver hufvudspetsen och lika lång som eller längre än sista leden, hvilken är kortare än den tredje. Hufvud framsträckt med antennknölar i spetsen trubbiga och icke framskjutande. Kropp smal, aflång.

5 (6). Rostri första led blott litet kortare än hufvudets undre sida. Antenner och fötter sträfhåriga. Första antennleden af halfva hufvudets längd. Baktarsernas första led lika lång som de två öfriga tillsammans. — MYRMUS.

6 (5). Rostri första led mycket kortare än hufvudets undre sida. Första antennleden af hufvudets längd. Baktarsernas första led mycket längre än de två öfriga tillsammans. Kropp mycket långsträckt, helt och hållet glatt. — CHOROSOMA.

CORIZUS FALL.

1. **C. Hyoscyami** LINN.: cinnober-röd, hårig och punkterad; antenner, hufvudets sidor, framdelen och två bakre fläckar på pronotum, scutell framtill, clavus, två små fläckar på corium vid clavi sutur och en stor midtelfläck, i rader ställda fläckar på bröstet och buken, äfvensom rostrum och fötter svarta; membran brun; lår med en blekt grågul linie. 9 mm. l.

FALL., H. Sv. 44, 6. SAHLB., Mon. 44, 1 *(Therapha)*. STÅL, l. c. 207, 1.

Ej sällsynt: Sverige: Skåne—Gotland—Bohuslän—Ångermanland; Norge: Christiania, Hallingdal, Sarpsborg, Solör, Gudbrandsdalen; Finland: Åland—ryska Karelen—södra Österbotten.

RHOPALUS SCHILL., WESTW., A. et S.

Artöfversigt:

1 (4). Stink-körtlarnes mynningar ytterst otydliga. Metastethii sidostycken tydligt punkterade med ingen eller otydlig tvärfåra, baktill än tydligare punkterade, i kanten rakt afstötta med bakhörnen afrundade, icke utdragna. Hufvud bakom antennerna nästan quadratiskt. Scutell i spetsen afrundad. Baklår tydligt förtjockade. Kropp korthårig.

2 (3). Antennernas första led undertill med ett svart streck. — **Rh. abuliton.**

3 (2). Antennernas första led både ofvan och undertill med svart streck. — **Rh. crassicornis.**

4 (1). Stink-körtlarnes mynningar på bröstet tydligare. Metastethii sidostycken med en tvärfåra, framom denna starkare punkterade, bakom densamma något glattade, i bakranden snedt eller urbugtadt afstötta, med sidobakhörnen utdragna. Kropp långhårig.

5(10). Hufvud längre, bakom antennerna lindrigt transverselt; rostral-lober på långt när icke nående till hufvudets bas.

6 (9). Scutell nästan hvass eller i yttersta spetsen afrundad. Baklår föga tjockare än mellanlåren.

7 (8). Corii yttre hälft punkterad. — **Rh. maculatus.**

8 (7). Corium opunkteradt eller endast dess costalfält fint och otydligt punkteradt; subcostalnerven på hvardera sidan eller åtminstone utåt tydligt punkterad. — **Rh. parumpunetatus.**

9 (6). Scutell i yttersta spetsen lindrigt urbugtad; corii costalfält läderartadt, tvärrynkigt. — **Rh. capitatus.**

10 (5). Hufvud kortare, bakom antennerna starkt transverselt; rostral-lober nående nästan ända till hufvudets bas. — **Rh. tigrinus.**

1. **Rh. abuliton** ROSSI: grågul, brunpunkterad, hufvud och pronotum ofta rostfärgadt och gult brokiga; abdomen ofvan svart med tre fläckar och spetssegmentet gula, detta med svart streck; connexivum enfärgadt eller med svarta rundade fläckar; hemelytra genomskinliga, nerver svartpunkterade, stundom utan punkter. 8 mm. l.

STÅL, l. c. 208, 2 *(Corizus)*. *Rhopalus magnicornis* SAHLB., Mon. 45, 2.

På torra åkerrenar, ängsbackar, o. d., mest bland *Trifolium:* Sverige: Skåne, Gotland, Småland, Östergötland, Södermanland, Upland; Finland: Åland, Åbo, södra Österbotten, finska och ryska Karelen. Mörknar starkt på senhösten.

2. **Rh. crassicornis** LINN.: varierande till grundfärgen, grå, brungrå eller rostfärgad, någon gång med anstrykning af mönjerödt, som till och med kan visa sig i form af fläckar på membranen; abdomen ofvan svart med tre små fläckar och två i spetsen convergerande linier rostgula; hemielytra med svart- och rostfärgadt streckade nerver. $6^1/_2$ mm. l.

FALL., H. Sv. 41, 1 *(Corizus)*. F. SAHLB., Mon. 45, 1. STÅL., l. c. 208, 2.

Allmän öfver hela området ända upp i Lappmarkerna.

3. **Rh. maculatus** H. SCH.: ljust eller gråaktigt rostfärgad, hemielytrernas nerver och benen svartpunkterade; membranen smutsigt genomskinlig, vanligen beströdd med ljusbruna eller grå fläckar; abdomens rygg vid basen och med en stundom taggigt hopflytande fläckrad på hvardera sidan, fläckar på connexivum, tre rader fläckar på buken svarta, dennes sidokant tämligen bredt brun eller svartbrun, inåt blekare, i randen ljust rost-fläckig. Varierar med buken blott med sparsamma bruna punkter och med mellanbröstet brunt. $7^1/_3$—8 mm. l.

SAHLB., Mon. 46, 3. *Corizus Ledi* BOH., Öfv. Vet. Ak. Förh. 1852, 51, 3. STÅL, l. c. 208, 4.

Sällsynt på *Typha:* Sverige: Småland, Östergötland, Stockholm; Finland: enligt uppgift ett exemplar taget för länge sedan vid Åbo af C. SAHLBERG.

4. **Rh. parumpunctatus** Sch ll.: ljust grågul eller gråaktigt rostfärgad eller ockrabrun; antenner sparsamt, ben tätare svartpunkterade; hemielytrernas nerver brunprickiga; membranen färglös; bröstet i midten och abdomens rygg svarta, den senare med tre triangulärt ställda fläckar och två spets-streck, äfvensom connexivum grågula, detta enfärgadt (♀) eller med små runda svarta fläckar (♂). 6—7 mm. l.

Stål, l. c. 209, 5. *Corizus pratensis* Fall., H. Sv. 42, 3.

Ej allmän: Sverige: Skåne—Öland—Bohuslän—Stockholm; Norge: södra Norge, Österdalen; Finland: Åbo, Nyland, finska och ryska Karelen.

5. **Rh. capitatus** Fabr.: hufvud, pronotum och scutell mörk ockrafärgade eller rostfärgade, scutellens spets hvit; undertill blekare; hemielytra bleka, framtill genomskinliga med bleka grågula och brunströdda nerver, corium emot spetsen orangeröd; abdomen ofvan svart med tre gula fläckar, spets-segmentet blekgult, svart i midten; tibier bleka med oregelbundna bruna ringar. 6 1/2—7 1/2 mm. l.

Fall., H. Sv. 42, 2 *(Corizus)*. Sahlb., Mon. 46, 4. Stål, l. c. 209, 6 *(Corizus)*.

Sällsyntare än föregående; lefver enligt Schilling förnämligast på *Asclepias vincetoxicum*: Sverige: Skåne, Vester- och Östergötland, Södermanland; enligt Zetterstedt äfven i Lappland; Norge: Ringerike; Finland: Åbo, Nyland, Savolax, södra och mellersta Karelen.

6. **Rh. tigrinus** Schill.: klargul med pronoti disk grågul; sammanflytande fläckar på hufvudet, strödda på pronotum, två triangulära basalfläckar på scutellen, små fläckar på hemielytrernas nerver och stundom på connexivum, äfvensom abdomens rygg svarta, denna gulfläckig. 6—7 mm. l.

Stål, l. c. 209, 7 *(Corizus)*. *Corizus laticeps* Boh., Vet. Ak. Handl. 1849, 244.

Här och der på Gotland och Öland.

MYRMUS Hahn.

1. **M. miriformis** Fall.: smutsigt gulgrön, hårig, antenner röda, sista leden brun, jämte ben svartprickiga; hufvud, pronotum och scutell särdeles hos hanen brun- eller svartaktiga med

sidor och en midtelköl bleka; hemielytrerna genomskinande, alltid något kortare än abdomen, ofta förkortade, blott litet längre än scutellen; nerver och corii bakrand röda, membran glasklar; abdomen ofvan svart med bredt blekgula eller grönaktiga sidor och två smala, mer eller mindre tydliga diskstrimmor baktill (♂) eller rödaktigt gröngul med en svart stundom i rödt infattad långs-strimma (♀); kropp undertill oftast på hvarje sida med en brun strimma. 6—8 mm. l.

FALL., Hem. Sv. 44, 4 *(Corizus)*. SAHLB., Mon. 39, 1. *(Chorosoma)*. STÅL, l. c. 207, 1. *(Rhopalus)*.

Ej sällsynt på torra backar, ofta bland *Trifolium* o. d. vid vägkanter; Sverige: Skåne—Bohuslän—Gotland—Lappland; Norge: södra Norge, Fredrikshald och Tönsberg, Solör, Dovre; Finland: Åland—Tavastland—Karelen, ända i norra och ryska Karelen.

(Forts.)